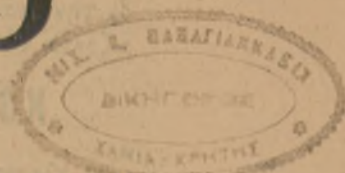

ΤΟ ΘΕΡΙΣΟ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Διευθυντής και Συντάκτης ΙΩ. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Τιμή έκαστου φύλλου Λεπτά 5

Η ΔΟΥΛΕΙΑ

Εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους δύο Ἑλληνικαὶ φυλαὶ κατῆλθον ἀπὸ τὰ βόρεια τῆς Ἑλλάδος μέρη καὶ ἡ μὲν μία ἡ τῶν Μηνυῶν καλουμένη ἐπέδραμε καὶ ἐνεκατεστάθη εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὰς Νήσους, ἀφωμοίωσε τοὺς πρώτους κατοικοῦντας καὶ πρὶ ἡγάγεν αὐτοὺς εἰς πολιτισμὸν καὶ δόξαν ἐπιξυμνουμένην, δι' ἧς ἐπετέλεσε θαύματα προδδοῦ. Ἡ ἑτέρα ἡ τῶν Δωριέων ἐπέδραμε κατὰ τῆς Πελοποννήσου ὑπέταξε καὶ ἐνεκατέστη εἰς τὴν Λακωνίαν τμήμα τῆς ὁποίας λέγεται ὅτι διεπεραιώθη καὶ ἐν Κρήτῃ. Ἡ φυλὴ αὕτη διεκρίνετο διὰ τὸ ἀρήρον καὶ αὐστηρὸν αὐτῆς μένος καὶ διὰ τὸ τραχὺ τοῦ χαρακτήρος της. Καὶ ἐνῶ οἱ μὲν Μηνυαὶ ἐδείχθησαν ἐπιεικεῖς ἐκπολιτιστικοί, οἱ Δωριεῖς διεκρίθησαν ἐπιτραχύτητι ἔξοχοι. Οἱ πρώτοι κάτοικοι τῆς Λακωνίας εἰς ἣν ἔστησαν, ὡς εἴρηται, τὴν ἔδραν τῶν οἱ κατακτητῶν οὗτοι ὑπήχθησαν εἰς τάξιν ὑποτελῆ ἐφ' ἧς ἐπιβλήθησαν βάρεια καὶ ἀπνητὰ δεινὰ τῆς δουλείας, ἧτις ἐκλήθη ὑπὸ τῶν κατακτητῶν τάξις εἰλώτων, ἐκ τοῦ εἰλεῖν (κυριεύειν) καὶ ἧτις ἀντεπροσώπευσεν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν τὴν σκληρὰν δουλείαν ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ χαλεπότητι.

Δὲν γνωρίζομεν ἐκ παραδόσεων τῆς ἐπιδρασεως τοῦ ἐπιδραμόντος τῶν Δωριέων τμήματος εἰς Κρήτην. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τὸ τμήμα τοῦτο μᾶλλον ἀφωμοιώθη πρὸς τοὺς πρώτους οἰκητόρας μὴ ἐπιτέλεσαν τὰ θαύματα τῶν ἐν Λακωνίᾳ ὁμοφύλων. Μετέδωσαν ὁμοῦ εἰς τοὺς κατόικους ἦθη τινὰ καὶ ἔθιμα ἐπικρατήσαντα ὡς προσαρμόζοντα πρὸς τὸν χαρακτήρα τῶν κατοίκων. Ἐν πάσῃ ὁμοῦ περιπτώσει ἐν Κρήτῃ δὲν ὑπῆρξαν εἰλώτες, ὡς ἐν Λακωνίᾳ. Καὶ ἀφοῦ εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὅπου ἐπετρέποντο τὰ τοιαῦτα, καὶ καθ' ἣν τὸ δικαίωμα τοῦ κατακτητοῦ ἐνομίζετο ἀπὸ θεοῦ προερχόμενον, δὲν ἴσχυσεν ἐν Κρήτῃ, φαντάζεσθε σεις, ὦ δειλοὶ, οἵτινες ἀποτελεῖτε τὴν κλίκαν τῆς Χαλέπας, ὅτι θὰ δυνηθῆτε νὰ καταστήσετε τὸν λαὸν τῆς Κρήτης διὰ τῶν μέτρων, τὰ ὅποια ἐθέσατε ἀπὸ ἐπταετίας ἤδη εἰς ἐφαρμογὴν, εἰλωτὰ δοῦλο; Ποτέ ὁ λαὸς τῆς Κρήτης εἶναι ἀληθῶς νομοταγῆς καὶ λίαν εὐπίστος καὶ αἰσιόδοξος. Σὰς ἐπίστευσεν, αἰσιόδοξῆσεν, ἠλπίσεν εἰς τὰς ἐπαγγελίας σας, ἀλλ' ἀργὰ διέγνωτε τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ σχέδιά σας, διὸ ἀπὸ τοῦδε ἐξεγείρεται πειρώμενος νὰ παρεμποδίσῃ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους, ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τοῦ ὁποίου οὐχ

σπανίως προτεφέρθη ὀλοκαύτωμα, τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῶν. Ἐξεγείρεται καὶ ἡ ἐξέγερσις θὰ ἔχη τὰς φοβερωτέρας καὶ φρικαλεωδέστερας συνεπείας, διότι θὰ εἶναι συνεχῆς ἀτελεύτητος διαιώνιος. Ὁ ἀγὼν θὰ ὑποστῇ ἴσως ἀνάπαυλαν, ἀλλὰ δὲν θὰ λήξῃ. Εἶναι ἀγὼν ἰδεῶν, εἶναι ἀγὼν παραδόσεων, ἀφ' ὧν ὁ κρητικὸς λαὸς ὅσον μεγάλα καὶ ἂν ὡς τὰ παρεμβαλλόμενα προσκόμματα, δὲν θὰ ἀποσπασθῇ. Καὶ ἂν πρὸς στιγμὴν παραπλανηθῇ μέρος καὶ παρασυρθῇ εἰς τὸν καιῶδαν τῆς δυσσοδομουμένης καταστροφῆς, καὶ ἂν μέρος αὐτοῦ ἀποτυφλωθῇ ἀπὸ καταχθονίου ἐπαγγελίας, δὲν ὑπάρχει φόβος ὅτι δὲν θὰ συνέλθῃ, ὅτι δὲν θὰ ἐνοήσῃ τὴν πλάνην του, καὶ ὅτι δὲν θὰ ὁμονόησῃ, καὶ θὰ στείλῃ εἰς κόρακας τοὺς ὑπονομευτὰς τῆς ἐλευθερίας του.

Ο Κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἡ «Πρωτὸς Ταχυδρόμος» τοῦ Λονδίνου, δημοσιεύει τὴν ἀκόλουθον τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν τοῦ ἐν Ρώμῃ ἰδιαιτέρου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ:

«Ὁ Ἰταλικὸς Τύπος μετ' ἀσυνήθους προσοχῆς παρακολουθεῖ τελευταίως τὸ Κρητικὸν ζήτημα. Οἱ πάντες διαβλέπουν ὅτι τὰ πράγματα δὲν δύνανται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπ' ἀπειρον ὅπως σήμερον. Ἡ «Τζιόρνάλε ντ' Ἰταλία», τὸ ἐγκριτὸν ὁμησιογραφικὸν ὄργανον τοῦ βερώνου Σοννίνο ζωηρῶς συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀδιάφορον ὑπὸ τίνε τύπον, ὡς τῆς μόνης ὀρθῆς καὶ δικαίας λύσεως.

«Πολὺς κόσμος παραόχεται ὅτι ἡ τοιαύτη λύσις δὲν εἶνε δυνατόν παρά νὰ ἐπέλθῃ γρήγορα ἢ ἀργά. Ἄλλ' αἱ Δυνάμεις εἶνε προφανῶς τῆς γνώμης τοῦ μεγάλου Ἀγγλοῦ πολιτικοῦ Πίττ ὅστις εἰς τὰς παρατηρήσεις τῶν περὶ αὐτὸν ὅτι ὁ πόλεμος δὲν δύναται ἢ νὰ ἐπέλθῃ μίαν ἡμέραν, ἀπεκρίνετο συνήθως: «Καλὰ ἄς ἐπέλθῃ ὁμοῦ ὅσον τὸ δυνατόν ἀργότερα».

«Ὁ κ. Θεοτόκης—ἐξακολουθεῖ ὁ Ἀγγλος ἀνταποκριτής—ὅστις ἀπὸ μὲνός καὶ πλέον εὐρίσκειται ἐν Ἰταλίᾳ διὰ λόγους ὑγείας, μετέβη δὲ καὶ μέχρι Μονάχου, ἐπιβεβαιούται ὅτι εἶχε καὶ ἐμπιστευτικὴν ἀποστολὴν ἐκ μέρους τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Ράλλη ὅπως ἀναπτύξῃ εἰς Εὐρωπαίους πολιτευτὰς τὰ τῆς πραγματικῆς ἐν Κρήτῃ καταστάσεως.

«Προξενεῖ δὲ ἐξαιρετὸν ἐντύπωσιν τὸ θέαμα τοῦτο τοῦ Ἑλλήνου Πρωθυπουργοῦ, χρησιμοποιοῦντος τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὸ κοινὸν τῆς χώρας τῶν. Εἶνε δὲ ἀναντίρρητον ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔστο δυνατόν νὰ εὕρῃ καταλληλότερον τῶν βλέψεων καὶ τῶν πόθων τῆς συνηγορῆς ἀπὸ τῶν ἐκ Κερκύρας πολιτευτῶν ὅστις ὁμιλεῖ καὶ τὴν Ἰταλικὴν, ὡς νὰ ἦτο ἡ μητρικὴ του γλῶσσα, καὶ εἶνε γεννημένος δηλωματῆς.»

[Παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος αἱ «Ἀθηναί» τὰ παρὰ πόδας ἄρθρα, συνιστώμεν δὲ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν ὡς λίαν ὀρθῶς· χαρακτηρίζοντα τὸ ζήτημά μας]

ΚΟΥΡΔΟΙ ΚΑΙ ΚΡΗΤΗ

Αἱ πληροφορίες, ἰδιωτικαί τε καὶ ἡμιεπίσημοι αἱ λαμβνόμεναι ἐκ Κρήτης, βεβαιοῦσιν ὅτι δὲ, ἢ ἀισθανθῆ κανένα κόπον ἢ ἡγεμονικὴ χεὶρ ὑπογράφουσα τὸ διάταγμα τῆς παροχῆς τριακοσίων χιλιάδων φράγκων, δι' ὧν θὰ ἐξαγορασθῆ ὁ ἐμφύλιος σπαραγμός.

Ὁμολογοῦμεν, ὅτι δὲ, δυνάμει εἰσέτι νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς τὰς εἰδήσεις ταύτας, ἐξ ἰσχυροῦ δὲ νὰ πιστεῶμεν, ὅτι αἱ πληροφορίες εἶναι ἀνακριβεῖς, ἢ δὲ Βουλὴ ἐγένετο τυφλὸν ὄργανον ἀπαιτίας ἀποφάσεως, ἢ ὡς ἀπειλὴ τὸ πρῶτον, χρησιμείσῃ αὐτῇ ἔπειτα διὰ τῆς μὴ κυρώσεως τῆς ὡς εἶγμεν τῆς φιλανθρωποῦ μερίτης τῆς Ἀρμοστείας ὑπὲρ τοῦ Κρητικοῦ αἵματος. Καὶ ἡ μικροπνηρία αὐτῆ τῆς αἰλῆς τῆς Χιλέπας ἢ γενομένη διὰ τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῆς Κρητικῆς Βουλῆς θὰ ἦτο συγγνωστὴ ἀπέναντι τῆς τερατωδὲς τῆς κυρώσεως νομοθετήματος; συγκλοῦντος ἑνα λαὸν νὰ ἀλληλοσφαγῆ, διότι οἱ ζητοῦντες τὴν ἐθνικὴν του ἀποκαταστάσιν ἐσέφθησαν νὰ ὀπλισθῶν ἐναντίον τῶν ὑποδουλωτῶν, οὓς ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀρραβῶνος ἐκπροσωπεῖ, καθ' ὃν οἰκτρὸν τρόπον ἐξεπροσώπησεν, ἀρμοστεία ληφθεῖσα ἐξ Ἑλλάδος.

Ἡμεῖς τὸ εἶπομεν καὶ δὲν διαστῆζομεν νὰ τὸ ἐπαναλάβωμεν καὶ νῦν. Ἡ ἐν Κρήτῃ παρουσία τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου ἀποτελεῖ τώρα τὸν μέγιστον τῶν κινδύνων. Κατῶρθωσεν ἢ παρουσία αὐτῆ νὰ παραπειθῆ μέρος τῶν Κρητῶν, ὅτι διὰ τῆς ἀναμονῆς διπλωματικῶν γενναϊοδωριῶν θὰ ἴδονται ἢ πατρίδας νὰ περιμενῆ, ὅτι δὲν κατῶρθωσαν νὰ τῆς δώσωσι ἀγῶνες αἵματος καὶ θυσιῶν σειρᾶς ἑκατονταετηρίδων.

Ἐκρέμασε τώρα μέρος τῆς νήσου τὸ κρητικὸν ὄπλον παρὰ τὸ προσκυνητήριον τῆς ὑποδουλώσεως τῆς καὶ περιμένει νὰ κάμῃ εὐχέρστον χώνευσιν ὁ Τσάρος, ἢ νὰ εὐθυμήσῃ ὁ Ἐδουάρδος καὶ κατὰ τὸ τουρκικὸν σύστημα τῆς γενναϊοδωρίας σταυρώνων ἐπὶ διδανίου τοὺς πόδας νὰ κραυγᾶσιν εἰς τοὺς Κρήτας.

— Ἀφερμ..... Φρόνιμοι εἰσαστε, πάρτε τὴν λευτεριά σας!.....

Κατῶρθωσεν ἢ Ἀρμοστεία αὐτῆ νὰ ταπεινώσῃ ἀπογόνους λεοντοθύμου γεννεᾶς ἀψηφισάσης τὸν θάνατον, διότι ἐγνώριζε νὰ ἀψηφῆ τὸ χρυσίον. Κατῶρθωσεν ἄνδρας φέροντας ὄνοματτα, πρὸ τῶν ὁποίων, ἂν εἶχον τὴν δύναμιν θὰ ἐκυπτον εὐλαβῶς προσκλίνουσαι αἱ κορυφαὶ τῶν Λευκῶν Ὀρέων, νὰ ἐξευτελίσῃ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ διαφέρουν τῶν ταπεινῶν θεραπεύοντων, οὓς ἢ ἱστορία εἶδε μετ' ἀνδρείας περιαινοντάς τυραννικοὺς θρόνους. Καὶ πλὴν τούτου ἔδωκεν εἰς τὴν μίαν χεῖρα τῆς Κρήτης ἀδελφοκτόνον ὄπλον καὶ εἰς τὴν ἄλλην χρυσίον ἀνήκον εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν ὀπλιζόμενον λαόν, διὰ νὰ κτυπήσῃ ὄψους ὑψώνου ὑπερήφανον τὴν κυανόλευκον, τῆς ὁποίας αἱ ἀνεμιζόμεναι πτυχὰι διαμηύουσιν εἰς τὸν οὐρανόν, πῶς τῆς Κρήτης τὰ τέκνα μόνον ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτῆς θὰ δυνηθῶν νὰ ζήσουν. Ἄλλ' ἂν αἱ θεωρεῖται αἱ ἄλλοτε συγκινοῦσαι βαθύτατα πᾶσαν ἑλληνικὴν ψυχὴν, κατῶρθωσαν νὰ ἐκλείψουν διὰ τοῦ ὀκταχρονίου αὐτοῦ ἀρραβῶνος τῆς ἐνώσεως τοῦ μετατρέψαντος τὴν παρθένον νύμφην εἰς ἀσελγοῦσαν γεροντοκόρη, θὰ ἤρκει ἢ οικονομικὴ τῆς νήσου θέσι ν' ἀποδείξῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ ζῆσῃ ἐπὶ πλῆθον καθεὶς ὡς τοιοῦτον. Ὁ προὑπολογισμός τῆς νήσου ὑπὸ τὸ ἀρμοστεϊακὸν καθεστῶς εἶνε σειρά ἀριθμῶν καὶ οὐδὲν πλεον. Ἐπὶ ὀκταετίαν εἰς τὴν νῆσον οὐδὲν ἐγένετο ἔργον προόδου, καὶ ἀποκλεισμένη ἢ Κρήτη τελωνιακῶς ὑπὸ τε τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, ἐπαυσε νὰ εἶνε αὐτάρκης, καὶ ἀρκεῖται εἰς δάνεια τόρα, μετὰ τὴν ἐξαντλητικὴν μισθοδοσίαν προσωπικοῦ πολυτελοῦς καὶ τὴν πληρωμὴν ἐξωπροίκων τοῦ ἀτελευτήτου ἀρραβῶνος

διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν χρυσῶν ἐτησίως.

Ἄν σήμερον ἢ ἐπαναστάσις γίνεται ἐκεῖ ὑπὸ τὴν κραυγὴν τῆς ἐνώσεως, αὐριον θὰ γείνη ὑπὸ τὴν κραυγὴν: «Ψομί-Ψομί».

Ἄν σήμερον ἀπέναντι τῶν δυνάμεων αἰτινες εὐλαβήθησαν τὸ κίνημα τοῦ Θερίσου καὶ συνεννοήθησαν πάντοτε ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν, γίνεται τὸ κίνημα ὡς κίνημα ἐνώσεως, αὐριον θὰ παρουσιασθῆ ὡς κίνημα ἐσωτερικόν.

Καὶ τότε εἰς τὴν νῆσον θὰ ἐπέλθῃ ἢ μεγάλη συμφορὰ τὸν ἀντίκτυπον τῆς ὁποίας θὰ αἰσθανθῆ συγκλονιστικῶς σύμπας ὁ Ἑλληνισμός.

Ἴδου διατί τὸ κίνημα τοῦ Θερίσου ἔπρεπε παντρχόθεν νὰ τύχῃ ἐνθαρρύνσεως.

Ἴδου διατί ἀποτυχία τοῦ κινήματος τούτου—ἀδύνατος ἄλλως, τε ἄνευ ποταμοῦ αἱμάτων—θὰ ἐσήμαινε ἀποτυχίαν τῆς Κρητικῆς ὑποθέσεως.

Ἄλλ' ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι ὁ Ἀρμοστής τῆς Κρήτης θ' ἀρίστη μόνον διὰ τὴν ἐξομολογήσασθαι τὴν ἀπαισίαν πράξιν τῆς μετατροπῆς εἰς Κούρδους σφαιραστάς τῶν τεκνῶν γεννεᾶς, ἢ τις μόνον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐγνώρισε νὰ ὑψώσῃ τὰ ὄπλα.

Ἄλλὰ καὶ ἂν ἐπὶ τοσοῦτον συνεσκοπίσῃ ἢ διάνοια τῶν ἐν Χαλέπῳ ὥστε νὰ πιστεῖλωσι τὰς ἐπαναστάσεις τῆς Κρήτης κατὰ τὸ σύστημα, καθ' ὃ διὰ τῶν Κούρδων περὶτελεῖται τὰς Ἀρμενικὰς ἐπαναστάσεις ἢ φιλειρηνικὴ μέθοδος τῶν πασάδων Ἀρμοστῶν τῆς Σουλτανικῆς κυριαρχίας, ἂν ἐλπίσωμεν, ὅτι θὰ σώσονται τὰ πράγματα αἱ δυνάμεις. Διότι ἢ ἰδρῶσι τῶν ἀντεπαναστατικῶν σωματικῶν διὰ τῆς μισθωτῆς κουρδοποιήσεως μέρος τῆς Κρήτης ἀντιβιβῆσαι καὶ εἰς τὸ Σύνταγμα τῆς νήσου, εἰς τὰ σημεῖα ἀκριβῶς ἐκεῖνα ὅπου αἱ δυνάμεις ἐπερύλαξεν δικαιώματα ὠρισμένα. Ὡστε ὅχι ἀπλῶς ἐμφύλιος σπαραγμός, ἀλλὰ καὶ πρωτοφανὴς ὑπὸ τῆς Ἀρμοστείας κατάργησις τῆς προστασίας τῶν δυνάμεως εἶνε τοῦτο, αἱ δὲ δυνάμεις θὰ θελήσωσι βεβαίως νὰ ἐπιφυλάξουν ὑπὲρ ἐαυτῶν δικαιώμα τιοῦτον, προκειμένου ἄλλως περὶ πρᾶξεως ἀντιβιβῆσαι εἰς τὴν φιλανθρωπίαν, τὸν ἀνθρωπισμὸν, τὴν χριστιανισμὸν...

ΚΑΙ Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Γρῶνον οἱ γράφοντες κατὰ τοῦ κινήματος τοῦ Θερίσου καὶ τίλλουν τῆς κεφαλῆς τῶν τὰς τρίχας καὶ κτυποῦν τὰ στήθη τῶν διὰ τὴν προδοσίαν καὶ ἐξορκίζουσι θεοὺς καὶ δαίμονας νὰ εἰρηνεύσῃ ἢ Νῆτος. Ἄλλὰ διατί; Αὐτὸ οὔτε τὸ εἶπον, οὔτε θὰ τὸ ἀναφέρουν ποτέ. Ἐτόνισαν ἑνα ἤχον καὶ ἐπ' αὐτοῦ, ὡς λαυτέρωναι, ἐξακολουθοῦν νὰ σχίζουσι τὰ ὦτα τοῦ κόσμου. Ἐσεῖνοι οἱ τινες ὑποστηρίζουσι τὴν ἐνθάρρυνσιν τῶν ἐπαναστατῶν λέγουσι ὅχι μόνον τοῦ λόγου οἱ τινες προκαλοῦν τὴν πρὸς τὸ κίνημα πίστιν αὐτῶν, ἀλλὰ προσθέτουσι ἐν πρὸς εἰς τὰ προβλεπόμενα δεινὰ ἐκ τῆς ἀποτυχίας τοῦ κινήματος. Διότι ἢ ἐπαναστάσις εἶχε τὸν λόγον τῆς ἐκρήξεώς της. Καὶ ἂν ἀκόμη οἱ πρωτεργαταὶ αὐτῆς δὲν εἶχον ἑνα καὶ ἀγνόν σκοπὸν, ἀλλὰ προέβαλλον τὴν ἐνωσιν μόνον πρὸς ἐπιτυχίαν ἐκοικῆσεων καὶ ἀντιπαθειῶν, εὐλογημένον ἔστω τὸ ἔργον τῶν. Ἡ Κρήτη ἢ ἀτίθαστος ἐγένετο. Ἐγένετο οἰκονομικῶς, ἐγένετο ἠθικῶς. Ὑπὸ τὴν οἰκητικὴν νωχέλειαν τοῦ ντόγτου φέρει νιέντε ἐμεινεν ὀκτῶ συνεχῆ ἔτη ὅποια ὑπῆρξε μετὰ τὰς μεγάλας συμφορὰς τοῦ 1896. Οὔτε εἰς ὁρόμος ἐχαράχθη, οὔτε ἐν ἔργον ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐθνικοῦ της πλοῦτου ἐγένετο, οὔτε μία προσπάθεια πνευματικῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως κατεβλήθη, οὔτε κἂν ἀφέθη ν' ἀσκηθῆ εἰς τὰ ὄπλα, παρασκευαζομένη εἰς ψυχικὴν τὸ πρῶτον, εἰς σωματικὴν ἔπειτα ἐκφαύλισιν καὶ ὑποδουλώσιν. Ἀπὸ τῆς νάρκης αὐτῆς ἢ τὰ ἀποτελέσματα ἐξέδηλοῦντο ὄλο-

νὴν ἀνώτερα, ἤλθε νὰ ἐξυπνήσῃ τὸν Κρητικὸν λαὸν τὸ κίνημα τοῦ Θερίσου.

Ἐπῆρχεν ὁ κίνδυνος, ἂν μετὰ μῆνας τινὰς οἱ ἀπομένοντες ἰσχυροὶ εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Κρήτης ἐπεχείρουν ἐξέγερσιν, νὰ ἠριθμοῦντο εἰς τὰ δάκτυλα ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι θὰ ἔτεινον τὸ οὖς εἰς τῆς ἐνώτεως τὴν κραυγὴν. Διότι ὅταν βλέπετε σήμερον Κρητὰς φέροντας τὰς παραδόσεις ὀνομάτων, ἅτινα περιβάλλει φωτιστάριον πατριωτικοῦ μαρτυρίου, νὰ μεταβαίνουν καὶ νὰ ἐκλιπαροῦν ξένους ὑποδουλωτάς, νὰ κτυπήσουν ἀδελφούς των σκιαζομένους ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἐνώσεως, ὅταν βλέπετε αὐτοὺς τιθεμένους ἐπὶ κεφαλῆς μισθωτῶν ἀδελφοκτόνων φερόντων τὸν τίτλον τοῦ Δημοφροῦ, ἀντὶ νὰ λέγεται Δημοφροῦρός, ὅταν βλέπετε Βουλὴν προβαίνουσαν εἰς πρᾶξιν ἀνηκουστοῦ φρίκης, τῆς ἐκφράσεως συλλυπητηριῶν ἐπὶ τῷ φόνῳ Ρώσων στρατιωτῶν, καθ' ὧν ἀδελφοῖ των ἐκτύπησαν ἀμυνομένοι, ὅταν βλέπετε ἀπὸ τῆς Κρητικῆς Πολιτείας ἀπορροεῦσας πράξεις δι' ἃς θὰ ἐρυθρίων καὶ Τουρκοκρήτες ἀγαπῶντες τὴν γενέτειράν των νήσον, — ὅταν πρέπει νὰ διατάζετε, ὅπως ἀπευθύνετε χαιρετισμούς καὶ εὐλογίας εἰς τοὺς ἐνόπλους τῶν Κρητικῶν βουνῶν. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη τὸ κίνημα ἐγένετο διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς νήσου ὀργάνωσιν, πάλιν δικαιολογημένον θὰ ἦτο. Ἡ Κρητικὴ ὀργάνωσις ἀποτελεῖ τὴν ἀφετηρίαν τῆς διεθνούς τῆς νήσου θέσεως. Οἱ Θεομοὶ διὰ τὴν Κρήτην εἶνε ἀγῶνες πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὀρητηρίου, ἐξ οὗ θὰ ἐκκινήτῃ ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς τῆς ἀποκαταστάσεως.

Ὅταν δὲ βλέπωμεν σήμερον τὴν μίαν μετὰ τὴν ἑλλην τὰς διὰ σανίδων ἐπαναστησάσας πολιτικὰς μερίδας τοῦ κράτους νὰ πιστεύουν ὅτι ἐπὲρ Θεσμῶν, ἔτι, δὲν ἐπιτρέπεται στάσις, αἰσθανόμεθα τὴν βδελυγμίαν ἐκείνην, ἣν ἐμπνέει ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τὸ ἀσύστολον ψεῦδος. Ἀλλ' εἶνε καὶ ἐπὶ μᾶλλον βδελυρὰ ἡ ἀντίθεσις, διότι ἐπὶ τέλους οἱ ἐν Κρήτῃ δὲν ἐξηγέρθησαν ἀπὸ ματαίαν τινὰ φιλοδοξίαν καὶ ἀρχολίπαρον μαίαν.

Διότι τὸ κάτω τῆς γραφῆς δὲν εἶνε μέγας τίτλος νὰ εἶνε τις σύμβουλος τῆς Κρητικῆς πολιτείας ἀκούων βωμολοχοῦσαν τὴν αὐλὴν ἢ ἀκολασταίνουσαν τὴν διοίκησιν, ἐκμηδενίζομένου τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ κατέχοντος ὁμοίαν θέσιν εἰς οὐδὲν ἄλλο συντελοῦσαν εἰμὴ εἰς περιγελῶν ἐκείνων εἴτινες τὴν κατέχουσιν, ἀφοῦ ὀκταετηρίε συμπληροῦται, ἀφ' ἧς διαφεύδονται οἱ περὶ ἐνώσεως πόθοι ὀλοκλήρου τῆς νήσου. Εἶνε ἀκόμη σημαντικὴ ἡ προσπάθεια τῶν ἐπαναστατῶν ἔστω καὶ ὡς καθαρῶς ἀπορρέουσα ἐξ ἐσωτερικῶν διχογνωμιῶν, ὅταν γίνεται ὑπὲρ καταλύσεως ἀπολυταρχισμοῦ. Ὅτι δὲ περὶ ἀπολυταρχισμοῦ ἐπρόκειτο ἀποδεικνύειν αὐταὶ οἱ ἀποφάσεις τῆς τελευταίας Βουλῆς, ἣτις πρὸς τὴν ἐπικατάρατον ψήφισιν τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, ἐψήφισε νόμους οἵτινες δὲν θὰ εἶχον ἀνάγκην ψήφισεως, ἂν ἡ νῆσος δὲν διεκυβερνᾶτο καθ' ὃν τρόπον τὰ ρωσσικὰ κυβερνεῖται ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ αἰγίδα τῶν φιλοκῶν Μεγάλων Δουκῶν. Ἀλλὰ καὶ οὕτω λαμβανόμεν ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπαναστάσις ἀπὸ τῶν κατακτιτῶν τῆς τὴν ἀντίληψιν ἔπρεπε νὰ εὖρη καὶ δικαιολογίαν καὶ ἐνθάρρυνσιν.

Ἀλλ' ὅταν μεθ' ὅλας τὰς παραχωρήσεις τὰς γενομένας ὑπὸ τῶν Δυναμῶν εἰς τὴν Ἐπαναστάσιν διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς νήσου διαρρυθμίσιν, μένου ἐκεῖ ἐπάνω τὰ πάντα ὑφιστάμενοι οἱ ἐνόπλοι πατριῶται, διατρανοῦται σαφῶς, νομιζόμεν εἰς πάντα καλῆς πίστεω, ἄνδρα ὅτι περὶ ἐνώσεως ὁ ἀγὼν. Τοῦτο δὲ ἀ-

κριβῶς ἐγνώριζον κάλλιστα οἱ ἐν Χαλέπῃ καὶ διὰ τοῦτο ἀντέδρασαν κατὰ τοῦ κινήματος.

Διότι ἂν ἐγνώριζον ὅτι περὶ ἐθνοσυνελεύσεως ἐπρόκειτο καὶ δὲν ἐπραξάν ὅσα νῦν ἡ Βουλὴ των ψηφίζει, εἶνε ἔτι μᾶλλον ἀξιοκατάκριτοι καὶ ἀνίκαντοι ὡς κυβερνήται χώρας, ἀφοῦ γνωρίζοντες τὴν ἀφορμὴν τῆς στάσεως δὲν κατέπαυσαν εὐθὺς ἀμέσως αὐτήν. Ἀλλὰ δὲν τοὺς παραδεχόμεθα οὕτω ἀνικάνους. Τοῦναντίον εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι δὲν διέφυγε τῆς γνώσεώς των πᾶς ὁ ἀγὼν θὰ συνεχιζέτο μέχρι μετατροπῆς τοῦ καθεστώτος τῆς νήσου ἀπὸ διεθνούς ἀπόψεως. Καὶ τὴν μετατροπὴν ταύτην δὲν τὴν ἤθελον. Διότι ἂν τὴν ἐπόθουν, ὄχι μόνον νὰ ἐργασθῶσι δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ μὴ διαπραξῶσι τὴν ἀγρίαν καὶ ποικιλότροπον ἀντίδρασιν ἢ πάντες ἐγενόμεθα μάρτυρες.

Ἡμεῖς ὅμως δὲν φοβίσει ἡ τύχη τοῦ κινήματος. Ὁ Γκιζῶ εἶ, τὸ τέρμα τῆς ἱστορίας αὐτοῦ, ἀποληγούσης ἐν τῇ ἀφηγήσει τῶν ἐμφυλίων τῆς Γαλλίας συρραξέων, γραφεὶ τὴν ἀλήθειαν: ἀπὸς ἡ ἱστορία τῶν λαῶν ἡ εὐρισκομένη εἰς τὰς παντοδυνάμους χεῖρας τοῦ Θεοῦ οὐδέποτε διακόπτεται διὰ νὰ ἐπαναρχίσῃ. Ἡ ἱστορία τῆς Κρήτης: εἶνε μία καὶ συνεχῆς, βεβαίως δ' ὁ ἀγὼν τῆς αὐτῆς θὰ τῆς ἀποδώσῃ μίαν ἀκόμη κατακτιτῆσιν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἣν καταδιώκει ἀπὸ αἰῶνων.

Ο ΣΠΑΡΑΓΜΟΣ ΥΠΕΓΡΑΦΗ!

Ἀπὸ σήμερον πρέπει νὰ θρηνηθῇ σύμπασα ἡ Ἑλλάς, διότι εὐρέθη Ἑλλῆν Βασιλόπαις νὰ θέσῃ τὴν ὑπόγραφὴν του κάτωθεν ἐνὸς φεβρουοῦ νόμου σημαίνοντος τὴν ἐναρξιν τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ εἰς τὴν Ἡρωικὴν Μεγαλὸν νῆσον. Ὁ Ἀρμοστής τῆς Κρήτης ἐνέκρινε τὴν ἐκ τριακοσίων χιλιάδων δραχμῶν πίστωσιν πρὸς σύστασιν ἐντεπαναστατικῶν σωμάτων! Δὲν εὐρισκομεν λέξεις, δὲν εὐρισκομεν φράσεις μετὰ τὰς ὁποίας νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν ἀφρονα, τὴν ἀσύνητον καὶ ἀπεθνηκὴν ταύτην πρᾶξιν τῆς Κρητικῆς Βουλῆς. Καθήμεν Κρήτη! Τί σοῦ ἐπεφυλάσσετο! Νὰ ἴδῃς τὰ τέκνα σου ἀλληλοσπαρασσόμενα καὶ τοὺς Κυβερνήτας σου χειρσκηροτῶντας ὡς Μεφιστεφίλεις διὰ ταῦτα. Πένθησον Κρήτη, ὅπως ἀπὸ σήμερον πενθῇ καὶ σύμπασα ἡ Ἑλλάς διὰ τὰς συμφοράς σου!

Ἡ Κρητικὴ Πολιτεία ἢ μᾶλλον ἡ Κρητικὴ παρφοδία Πολιτείας, παρὰ πᾶσαν ἀντίληψιν τοῦ σκοποῦ τῆς, ὄχι τοῦ ἐθνικοῦ πλέον, ἀλλὰ τοῦ κοινῶς τεθειμένου διὰ καθῆ Πολιτείας, ἐθέσπισε τὴν ἀλληλοσφαγὴν τῶν Κρητῶν, ἐκυρώθη δὲ ὁ σχετικὸς νόμος.

Ἡ παρίφρων, προδοτικὴ, Νερόνιος αὐτῆς πρᾶξις, δι' ἧς Κρητὰς καλοῦνται νὰ σφάζουν Κρητὰς καὶ ὁ λαὸς διαιρεῖται εἰς θανασίμους ἐχθρούς, πρέπει νὰ προκαλέσῃ μίαν πανελληνίαν ἐκδήλωσιν τοῦ κατ' αὐτῆς γενικοῦ ἀποτροπῆ - μού.

Ὁ λαὸς ὁ Ἑλληνικὸς δὲν ἔχυσεν αἷμα καὶ δὲν ἐδαπάνησεν ἑκατομμύρια ὑπὲρ τῆς Κρήτης, διὰ νὰ παραδοθῶν αἱ τύχαι τῆς εἰς χεῖρας ὀλίγων παραφρόνων καὶ ἐμπαθῶν. Δὲν ἐχαιρέτισε τὸ ἐκεῖ ἰδρῦθῆν προσωρινὸν καθεστῶς μετὰ δάκρυα χαρᾶς, διὰ νὰ διαιωνισθῇ βαφόμενον δι' ἀδελφικοῦ αἵματος.

Δέν απέστειλε τὸν Βασιλόπαιδά Του διὰ νὰ περιστοιχηθῆ ἀπὸ σφαγεῖς χριστιανομάχους καὶ ἔθνομάχους καὶ διὰ νὰ αἰματοκυλισθῆ ἡ νῆσος μὲ τὸν σκοπὸν νὰ χωρισθῆ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀντὶ νὰ ἐνωθῆ.

Καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ παντοῦ, εἰς Συλλόγους καὶ Συντεχνίας, εἰς κάθε ἐκδήλωσιν τῆς δυνάμεώς του πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ ἐξεγερθῆ δριμύς, ἀκάθεκτος, ἐπιβλητικὸς καὶ νὰ φωνάξῃ ἐν: ἄλτ! εἰς τοὺς Νέρωνας τῆς Κρήτης.

Οἱ φοιτηταί, αὐτοὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐδήλητη-ρίστησαν ἀκόμη αἰ ψυχαί, ὀφείλουσι νὰ συνέλθουν νὰ διαμαρτυρηθοῦν, νὰ χρησιμεύσουν ὡς πρωτοπορεία ἔθνικοῦ κινήματος κατὰ τῶν ἐν Κρήτῃ ἐλεινοτήτων.

Ἐγερθῆτε ἐκ τοῦ ληθάργου, Ἕλληνες, πενήσατε μὲ τὴν πενθοῦσαν Κρήτην, ἔλθετε εἰς βοήθειάν της, διότι ἐξητλημένην, διηρημένην, δηωμένην, αἰματοσταγῆ θὰ μᾶς τὴν χωρίσουν διὰ πολὺν καιρὸν ἀκόμη οἱ ἐχθροὶ μας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἂν δὲν κινηθῆτε.

Ὁ λαὸς νὰ δείξῃ τὸν γρόνον Του τρομερὸν κατὰ τῶν σφαγέων.

Ἐκ τῆς «Ἑσπερινῆς»

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντὰ τῆς Ἐφημερίδος «Θερίσου»

Τὸ κατωτέρω ποίημα ἔλαβον παρὰ τινος φίλου ἐκ Σμύρνης, δι' ὃ παρεκλήθην θερμῶς ὅπως σᾶς τὸ ἀποστείλω διὰ νὰ τὸ δημοσιεύσῃτε εἰς τὴν ἀξιότιμον ἐφημερίδα σας.

Ὡς πολεμᾷ στὸ Θέρισσο, τὸ κόμμα τοῦ Λευτέρη ἄλλος κανεὶς δὲν πολεμᾷ τὴν Ἐνωσιν νὰ φέρῃ.

Στὸ Θέρισσο ἐβγήκανε τὴν Ἐνωσιν φωνάζουν καὶ οἱ αὐλοκοὶ ἀπ' τὰ Χανιά τοὺς ἀποδοκιμάζουν.

Τὰ δπλα τους τοὺς πολεμοῦν πρῶτα νὰ καταθέσουν καὶ ὕστερον στὴν φυλακὴν ὄλους νὰ τοὺς ἐθέσουν.

Μὴ γελασθῆς Λευτέριμου τ' ἄρματα νὰ τοὺς δώτῃς γιὰ θὰ χαθῆτε ἄδικα καὶ θὰ τὸ μετανώστῃς.

Μ' ἂν εἶναι γιὰ τοὺς ἰσχυροὺς γι' αὐτοὺς μὴ σᾶς ἐννοιάζει

γιὰ τὴν Ἑλλάδα πάντοτε ἡ Κρήτη ἀναστενάζει.

Π. Σ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Προφανῶς ἡ εἰς Κρήτην ἀφίξις τοῦ ἐπιτετραμένου ἐν Ἀθήναις τῆς Ἀγγλίας κ. Καρόλου Μοίριγε δὲν ἐγένετο ἐπὶ σκοπῶ ἀναψυχῆς, οὔτε ἀπλῶς πρὸς ἐπιθεώρησιν. Ἔχει πολιτικὸν σκοπὸν, ἀπὸ μάλιστα ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Ράλλης ἐσπευσε πρὸ τῆς ἐν Ἀθηνῶν ἀναχωρήσεώς του νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ ἐν τῇ Πρεσβείᾳ καὶ ἐπὶ πολὺ νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ μὲν κ. Ράλλης θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ εἰσηγήσῃται τῷ Πρεσβευτῇ τὰς αὐτὰς γνώμας περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ πραγμάτων, ἅς καὶ διὰ τοῦ ἐμπίστου αὐτοῦ ἀπεσταλμένου κ. Λαμπρινίδου εἰσηγήσατο τῇ Κρητικῇ Βουλῇ, καθὼς ἀφίγη νὰ ἐννοηθῆ ἡ ἀγόρευσις τοῦ βουλευτοῦ Κυθωνίας κ. Κατζουράκη προκειμένου περὶ τῶν δημοφροῦδων, ἀλλ' ὁ Ἀγγλος

Πρεσβευτὴς φαίνεται ὅτι δὲν ἐπεδοκίμασε τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῶν ἐν Ἡρακλείῳ Ἀγγλικῶν Ἀρχῶν ὀλίγον ἀπότομα μέτρα πρὸς τοὺς ἐπαναστάτας, ἅπερ βεβλῶς ἀπέβρεον ἀπὸ τὰς μεροληπτικὰς ἰδέας τοῦ ἐν Χανίοις Ἀγγλοῦ Προξένου κ. Χούαρτ, ὅστις βεβαιούται ὅτι ἀνεκλήθη ἔνεκα τούτου καὶ ὅτι ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐπιτετραμένου.

— Ἡ πρώτη εἰδοσις τῶν γραμματοσήμων τῆς ἐπαναστάσεως ἐκ 5 χιλιάδων σειρῶν ἐξητλήθη περὶ ζήτητον γενομένην. Ἢδὴ τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τούτῳ ὀρισθείσης ἐπιτροπῆς σκέπτονται νὰ προβῶσιν εἰς νέαν ἐκδοσιν.

— Καὶ τὸ ἐξ ἑκατὸν χιλ. δραχμῶν πατριωτικῶν δάνειο διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπαναστάσεως ὅσον οὕτω καὶ συνομολογεῖται διὰ τῶν παρασκευαζομένων πρὸς ἐκδοσιν χρεωστικῶν γραμματίων τῆς ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως.

— Οἱ ἐσχάτως λαβόντες χώραν δύο φόνοι Ὁθωμανῶν ἐν Νεροκούρου καὶ Μπαμπακόπουλο δικαίως κατετέραξαν τὰ πνεύματα καὶ ἐπροξένησαν ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν. Εἰσὶ μέχρι τοῦδε ἄγνωστοι οἱ δράσται τῶν ἀποτροπαίων τούτων, τῶν ἄλλ' ὡς εἰκάζεται ἔνεκα τῶν μερῶν εἰς ἃ ἔλαβον οὗτω χώραν οἱ ἀρμοστειακοὶ μπράσοι (διότι ἡ ἀρμοστεια πρὸ πολλοῦ εἶχε τοιοῦτους συλλέξει καὶ διὰ τὰς πόλεις μάλιστα) συνεχίζουσι τὸ σύστημα τὸ ὅπερ ἐν ἐμὲρ εἰρήσκησαι ἐν τῷ τμήματι Ρεθύμνης καὶ ἐν Σεΐφῳ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ζητήματος.

— Ὁ φόνος τοῦ Ἐμμ. Παπαδαντωνάκη ἐν Κολυμπαρίῳ ὀδυνηρὰν ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐπαναστατῶν καὶ μεγάλην ἐγέννησεν ἀγανάκτησιν.

Ἡ ἐπαναστατικὴ Συνέλευσις ἐξουσιοδότησε τὸ Προεδρεῖον νὰ ἐπιτάξῃται ἐν Κισάμῳ φρουρὰς νὰ ἐνεργήσῃσι δραστηρίως τὴν σύλληψιν τῶν φονέων καὶ τὴν παράδοσιν αὐτῶν εἰς τὰς Ἱταλικὰς ἐν Καστελλίῳ Ἀρχάς. Πρὸς τούτο δὲ ἐξέδωκεν ἰδίαν προκήρυξιν δημοσιευθεῖσαν ἐν παραρτήματι καὶ ἐν τῇ ἐπισήμῳ αὐτῆς Ἐφημερίδι.

— Συνελθοῦσα ἡ ἐπαναστατικὴ Συνέλευσις μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ περὶ ἀντεπαναστατικῶν ὁμάδων Νόμου ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ δανείου τῶν 300 χιλ. δραχμ. πρὸς συγκρότησιν αὐτῶν κατ' ἐπανάληψιν, ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐνισχυθῶσιν αἱ ἐπαναστατικαὶ φρουραί, νὰ καταληφθῶσιν αἱ ἐπίκαιροι θέσεις καὶ νὰ ληφθῶσιν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς περιστολὴν τοῦ κινδύνου, ὃν ἐπαπειλεῖ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ περιορισμοῦ τούτου νόμου, τοῦ ὁποίου τὴν πραγματοποίησιν ἤρξατο ἡ Ἀρμοστεια νὰ ἐνεργῇ. Πρὸς τοῦτο τὰ μέλη τοῦ Προεδρείου μετέβησαν εἰς Ἀθηνῶν, ἵνα συνεννοηθῶσιν μετὰ τῶν σωματορχῶν ἐκεῖ προτερομένων πρὸς λήψιν τῶν καταλλήλων μέτρων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ κινδύνου, ὃς ὅποτε ἡ Ἀρμοστειακὴ Κυβέρνησις ἤθελεν ἐπιχειρήσει τὴν πραγμάτων τῶν ἀδελφοκτόνων μέσων μετὰ ὅποια τὴν περιέβλεπεν ἡ περιάνυμος εἰς τὰ χρονικά τῆς Κρήτης καταστάσιν Βουλῆ.

— Μετεδόθη ἡμῖν ἡ εἶδησις ὅτι ἀνεκαλύφθη ἐν Χανίοις μεγάλη συνωμοσία μετὰ χωροφυλάκων σκοποῦσα νὰ δολοφονήσῃ τοὺς ἐπιφανεῖς πολίτας, οἵτινες συμμερίζονται τὸ φρόνημα τῆς ἐπαναστάσεως. Ἡ ἀνακάλυψις τῆς συνωμοσίας ὀφείλεται εἰς τὴν καταγγελίαν τῆς συνωμοσίας ἀπὸ μέρους τινῶν χωροφυλάκων ὑπ' ἄγνωστου αἰσθηματος ἐμφορουμένων εἰς τὸν Ἀργυρὸν τῆς χωροφυλακῆς ὅστις κατήγγειλε τὴν συνωμοσίαν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Προξένων.

— Λέγεται ὅτι ἀφικνοῦνται ὅσον οὕτω ἀπεσταλμένοι ἐκ μέρους τῶν δυνάμεων εἰς ἐξ ἑκάστης πρὸς ἐξέτασιν καὶ συζήτησιν τοῦ ζητήματος τῆς Κρήτης. Ἡ εἶδησις αὕτη πηγάσασα οὐχὶ ἐξ ἐπισήμων πηγῶν διεψεύσθη κατόπιν, διεδόθη ἄλλοθεν ὅτι ἐπρωτάθη παρὰ τινος τῶν Προστατῶν νὰ συγκληθῆ συνδιάσκεψις εἰδικῆ πρὸς συζήτησιν καὶ λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος.

Τὴν εἶδησιν αὐτὴν δημοσιεύομεν μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως. Ἐν πάσῃ ὁμοῦ περιπτώσει τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ τάπητος τῆς Εὐρωπαϊκῆς συζητήσεως καὶ δὲν θὰ βραδύνη νὰ λυθῆ.